

LÁ THƯ MỤC VỤ

Khoảng tháng 10 năm 1977, có một tờ truyền đơn gọi là “Tuyên Ngôn Lập Quốc” được lén lút chuyền tay nhau giữa các nhóm không chấp nhận chế độ cộng sản. Trong bản “Tuyên Ngôn” đó, linh mục Nguyễn Văn Vàng tự xưng là “Quốc Trưởng” và bào đệ của ngài là cựu thiếu tá Nguyễn Văn Viên nắm chức “Thủ Tướng”. Không lâu sau, vào ngày 12/12/1977, cả “Quốc Trưởng” lẫn “Thủ Tướng” đều bị an ninh mật vụ cộng sản bắt trọn tại nghĩa trang Quân Đội Biên Hoà. Trong tù, tôi đã được sống chung phòng giam (9 Khu BC – Chí Hoà) với ông Viên hơn một năm rưỡi và với cha Vàng hơn 4 năm (tại thung lũng tử thần A 20 Xuân Phước), tôi đã hỏi cả hai vị về bản “Tuyên Ngôn” này và cả hai vị đều xác nhận là có thật và chính xác.

Cha Vàng cho tôi biết “Mặt Trận Liên Tôn Chống Cộng” đã được cha thành lập vào năm 1974. Nhờ uy tín đạo đức của một linh mục Dòng Chúa Cứu Thế và nhất là nhờ tài hùng biện của cha, nên thu hút được nhiều tôn giáo khác. Sau ngày cộng sản cưỡng chiếm miền Nam, “Mặt Trận” của cha được luật sư Trương đình Dzu bí mật giúp đỡ và hướng dẫn. Lúc bị bắt tại nghĩa trang Quân Đội Biên Hoà, ông Dzu cũng bị bắt. thế nhưng ngày ra toà thì không ai trông thấy ông Dzu đâu cả ! Về vấn đề chức vụ Quốc Trưởng, nhiều anh em tù nhân hỏi thẳng cha Vàng. Cha trả lời như sau : “Đó không phải là một chức vụ, mà là một sứ mạng thật cao cả mà Chúa giao, là để giải thoát toàn dân khỏi ách nô lệ cộng sản”. Cá nhân tôi tin rằng cha Vàng nói thật, nhưng những trò ma giáo của tình báo chính trị lưu manh khôn cùng, một nhà tu chân chính như cha làm sao lường được !

Ai trong chúng ta cũng đã biết suốt đời Chúa Giêsu chẳng có vẻ gì là một ông vua. Thậm chí Người còn nhất mực từ chối mỗi khi dân chúng có ý tưởng tôn Người làm vua. Suốt 3 năm bôn ba truyền đạo, Chúa Giêsu đã ra tay **Cứu Chữa** biết bao nhiêu người. Đến lúc Chúa Giêsu bị treo trên thập giá, chỉ vòn vẹn trong 3 câu (từ 35 đến 37) Luca đã thuật lại đám dân chúng, các thủ lãnh, nhóm lính tráng và cả người cùng bị tử hình cũng đều lên tiếng mắng nhiếc Chúa, mà đặc biệt là câu nào của họ cũng đều nói “...*hãy cứu chính mình và cứu chúng ta với...*” đến 4 lần. Tất cả đều mở miệng bằng câu : “Nếu là Đức Kitô, Đấng Thiên Chúa tuyển chọn, nếu là vua Do Thái...hãy cứu lấy chúng tôi nữa ! Hết thầy đều tha thiết muốn thấy ơn cứu độ ! Vậy Chúa Giêsu thật là vua, nhưng Ngài không trị vì trên ngôi báu mà là bị treo lòng thòng trên thập giá, tức là một vị vua trở thành của lễ đền tội cho mọi người, để cứu mọi người. Chúa Giêsu không chấp nhận hoàng đế dám tự đồng hoá với Thượng Đế. Ngài cũng không muốn mình nhân danh Thiên Chúa mà kiêm luôn vai trò làm vua của thế gian.

Thái độ của Chúa Giêsu khi đối đáp với tổng trấn Philatô (ở đoạn trước bài Tin Mừng Chúa Nhật này), đã nói lên tính chính yếu của tôn giáo, nếu tôn giáo còn đáng kể là tôn giáo, còn có lý do tồn tại riêng của tôn giáo. Thần học gia Bigo đã nhận xét : “Chúa Giêsu đã đánh dấu sự phủ nhận một thế giới. Thế giới này đã, đang và sẽ là một thế giới tôn thờ ngẫu tượng. Một thế giới ham gài hào quang tôn giáo vào các quyền bính trần gian. Từ những Caesar tự xưng là “Người con đáng kính của Thượng Đế đáng tôn thờ” ở đế đô Rôma cho đến những Hoàng Đế tự nhận mình là các “Đấng Thiên Tử” của hoàng triều Trung Quốc, một đất nước cũng tự nhận là ‘cái rốn của thế giới’, là ‘trung tâm của vũ trụ’. Chúa Giêsu đã làm xuất hiện “Kỷ nguyên lịch sử của **Chính Trị** và **Niềm Tin** đạt tới yếu tính đích thực và tương quan đích thực của hai phạm vi đó”.

Sứ điệp của Chúa Giêsu (“Được sai đến trong thế gian”) đã không khởi mang một kích thước chính trị (vì vẫn “ở trong thế gian”), tuy không hề là một dự án chính trị (vì “không thuộc về thế gian”) cũng đã dẫn Ngài đến một cái chết bi thảm với một bản án rất ư là chính trị ! Chúa Giêsu không phủ nhận quyền bính trần gian, Ngài chỉ xác quyết rằng còn một quyền xét xử chung thẩm hơn thứ quyền bính trần gian này. Như vậy, đối diện với mọi thứ quyền lực trần gian, sự tự do tuyệt vời của con cái Thiên Chúa mãi mãi sẽ là một thứ tự do nguyên vẹn và bất khả xâm phạm, như sự tự do ung dung bước ra pháp trường của các Đấng Anh Hùng Tử Đạo Việt Nam mà Cộng Đoàn chúng ta vừa mừng kính tuần trước.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

